

[Hassing-Jørgensen.]

ofret paa SIKRINGSFORANSTALTNINGER og paa dette Tidspunkt yderligere krævedes, spillede Anlægget af denne lille Havn ikke nogen stor Rolle. Den kom til at koste i første Omgang 700 000 Kr. Man nærede dengang ikke nogen større Bekymring for en saadan farlig Udvikling af Forholdene ved Limfjordens Udløb, som senere har vist sig. Man mente tværtimod, at der ved de kostbare SIKRINGSANLÆG, navnlig ved Høfdebygningen, var sikret nogenlunde stabile Forhold. Desuden kunde Havneanlægget udføres paa relativt kort Tid, og det forventedes, at det Fiskeri, der her opstod, skulde bekræfte, at der virkelig var Basis for et omfattende Vesterhavsfiskeri, inden der for Alvor skulde tages fat paa de store Havne. Dette skete ogsaa, Fiskeriet udviklede sig over Forventning, Skibstrafikken blev ogsaa ganske anselig. Havnen er blevet betydeligt udvidet i Aarenes Løb, og der er vokset en By op paa 1 000—1 200 Indbyggere ved Havnen. Det føles derfor nu som en Tragedie, at dette lille Samfund trues af en Katastrofe, som det næppe synes muligt at afværge.

Jeg kan til en vis Grad tiltræde det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Kritik af Kommissionsbetænkningen. Dens Stof kunde efter min Anskuelse have været betydelig mere sammentrængt og mere overskueligt redigeret, men Betænkningen indeholder dog en stor Mængde værdifulde Oplysninger, og selv Ikke-Teknikere kan meget godt paa dette Grundlag danne sig en Mening om de forskellige Muligheder, der foreligger. Det fremgaar tydeligt af Betænkningen, at det ikke blot er Limfjordstangerne, der er i Fare, men at en meget lang Kyststrækning er Genstand for en stadig Underminering. Det har vist sig, at de med stor Bekostning anlagte Høfder ikke, som man havde troet, er i Stand til at hindre Kystens Bortskæring. Efterhaanden vil de blive undermineret og forsvinde i Havet. Dette vigtige Problem, der angaar hele Vestkysten, har Kommissionen ikke taget Stilling til, og det har heller ikke været dens Opgave; men det maa i høj Grad tages i Betragtning under Overvejelserne af, hvad der nu skal foretages for at forebygge den Katastrofe, som i første Række truer Tangerne og Thyborøn Havn og By. Af stor Vigtighed i saa Henseende er den stærke Strøm, der findes i Thyborønkanalen. En stor Del af de Sandmasser, som rives bort fra Kysten, føres med denne Strøm ind i Limfjorden og aflejres der, medens Resten føres ud i Havet og danner Sandbanker et Stykke uden for Fjorden.

Denne Sandvandring ude fra Kysten ind i Fjorden kan hindres ved, at Fjorden lukkes ved et Dæmningsanlæg et godt Stykke inde i Landet. Herom er der fuld Enighed i Kommissionen, ligesom man, saa vidt jeg forstaar, ogsaa mener, at dette Dæmningsanlæg vil bidrage til at formindske Bortskæringen fra Kysten. I Forbindelse med de midlertidige SIKRINGSANLÆG, som allerede nu er under Udførelse, anslaaer Kommissionen Udgiften til Dæmningsanlægget til 16 Mill. Kr. Skønt dette jo er en meget betydelig Udgift, har Kommissionen delt sig i et Flertal, som mener, at man bør blive staaende herved, og flere Mindretal, som stiller videregaaende Forslag. Den simple Lukning af Fjordudløbet har den Virkning, at Thyborøn Havn og By maa opgives, at Limfjordens Vand bliver fersk, hvorved der opstaar helt andre Vilkaar for Fiskeriet i Fjorden, og at den sejlbare Forbindelse mellem Fjorden og Vesterhavet ophører, medens paa den anden Side Lukningen vil medføre gunstigere Forhold for Landbruget gennem roligere og lavere Vandstand. Det er derfor meget forstaaeligt, at Kommissionen har anstillet Undersøgelser om, hvorvidt der ved andre Foranstaltninger kan raades Bod paa Ulemperne.

Et af Kommissionens Mindretal foreslaar, at der i Dæmningen skal indbygges, dels en Gennemsejlingsssluse for Skibstartens Skyld, dels en Gennemstrømningsssluse, hvorved Vandet i Limfjorden vil bevare en Saltholdighed af 1½ pCt. for Limfjordsfiskeriets Skyld. Hertil knyttes endvidere et Forslag om, at beskytte Thyborøn Havn ved Anlæg af to lange Moler ud i Havet i Fortsættelse af Havnens nordre Mole og den Høfde, der begrænser den mod Syd. Dette saakaldte Forslag II har den store Fordel, at det bevarer de foreliggende Forhold i alt væsentligt uforandrede for Byen og Havnen, for Limfjordsfiskeriet og for Limfjordsbyerne, samtidig med at det ligesom Forslag I sikrer Limfjordstangerne og hindrer Sandvandringen fra Havet ind i Fjorden, men Udgiften til disse yderligere Foranstaltninger anslaaes ogsaa til 52 Mill. Kr.

Til Trods for de store Udgifter, som Forslag II vil medføre nu, vil Forslaget alligevel ikke frembyde nogen varig Beskyttelse af Byen og Havnen. Baade efter Forslag I og efter Forslag II ventes den Virkning, at den Tragt, som Havet har frembragt i Fjordmundingen, vil blive lukket, hvorefter Kystlinien paa dette Sted vil blive flyttet udefter, indtil den kommer paa Linie med Kystlinien Nord og Syd for Fjordmundingen. Men selve Kystlinien er jo Genstand